

Dobro jutro: Svetišče

Zorana Baković

Samo v knjižnicah znanje ostane neodvisno kakor največja svetinja. Samo tako lahko ohranimo upanje, da bo vedno na voljo izhod.

Obstaja veliko vrst tišine. Meni je najljubša tista, ki vlada v knjižnicah. Tam slišimo misli, ki govorijo. Vprašanja, ki se postavljajo. Odgovore, ki odmevajo. In noben zunanji hrup si ne drzne zmotiti neodvisne ureditve tam nakopičene modrosti. V tem svetišču je znanje edina svetinja. Kadar vstopimo v knjižnico, pred njenimi vrati ostanejo tako politične kampanje kot družbena depresija in medijske evforije. Vse skupaj nenadoma postane tako relativno, vulgarno in minljivo. Resnica v knjižnici pridobi svoj pravi smisel prav zato, ker je tam raztresena po milijardah strani knjig in zbornikov ter tako diši po milijonih različnih barv. Sveta tišina jo varuje pred ideologijami in revolucijami pa tudi pred revizijami zgodovine in manipulacijami. Med tam zbranimi knjigami ni zmagovalcev in poražencev. Vsaka stran je samo pustila svojo pisano sled. Na njihovih straneh ni lahkkih sklepov. Vse natisnjene besede so enakopravne. Vsaka knjiga je enako pomembna, če se znajde v rokah človeka, ki ji bo posvetil dovolj pozornosti in njeno besedilo postavil v pravi kontekst. Samo v knjižnicah vlada takšna tišina, ki lahko tudi zapoje ali zakriči. Samo tam se oči spreminjajo v ušesa, ki poslušajo sporočila preteklih časov in oddaljenih krajev. Za vsako družbo je knjižnica ena najpomembnejših ustanov. Da ne bi pozabili pomembnih stvari. Da ne bi pomešali resnice in iluzije. Da ne bi pustili spremembi, da za seboj potegne vse, in da celo tisto, kar je bilo dobro, ne bi razglasili za slabo ter da se zlo ne bi lepotičilo z nezasluženim cvetjem.

Obstaja veliko barv tišine. Meni je najljubša tista, ki jo najdem v knjižnicah. Rada imam to svetlobo, ki sije celo iz najtemnejših knjig, in vem, da bom našla nekaj novega celo v najstarejših spisih. In tam najboljše občutim, kako pomembno je, da zunanje ostane neodvisno kakor največja svetinja. Samo tako lahko ohranimo upanje, da bo vedno na voljo. Izhod iz vsake slepe ulice.

Obstaja veliko vrst tišine. Ena izmed najboljših je tista, ki vlada v knjižnicah. Tam slišimo misli, ki govorijo.